

# Πανηγυρίζει η Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού

/ [Ιερές Μονές](#)



**Την Δευτέρα 6 Ιουλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Πανηγυρικό Εσπερινό στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού.**

Μαζί του συγχοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας.



Έλαβε μέρος ο Πανοσιολογιώτος Αρχιμ. Ελισσαίος, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας, Αγίου Όρους, ενώ παρέστη ο Αρχηγός ΓΕΣ και οι τοπικές πολιτικές και στρατιωτικές αρχές.

### **Ομιλία Σεβασμιωτάτου:**

*«Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος παρέστη ἡ παρθένος καί ἀθληφόρος καί μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τό ἀήττητον», ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρὸς τιμὴν τῆς ἐορταζομένης σήμερα ἀγίας, τῆς μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς, τῆς προστάτιδος καί ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, περιγράφοντας τὴ μεγάλη τιμὴ πού ἀπολαμβάνει ἡ ἀγία στὸν οὐρανό.*

*Ποιά ἦταν ὅμως ἡ ἀγία Κυριακὴ καί πῶς ἐπέτυχε νά κατακτήσει τὴν περίοπτη αὐτὴ θέση πού ἀπολαμβάνει στὸν οὐρανό στὰ δεξιὰ τοῦ Χριστοῦ;*

Ήταν μία νεαρή χριστιανή, τέκνο εὐσεβῶν γονέων, πού ἔζησε τήν ἐποχή διωγμῶν κατά τῆς πίστεως, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἡ πίστη στόν Χριστό δέν ἦταν μία φυσική καί ἀνέξοδη ὑπόθεση, ἀλλά προϋπέθετε δύναμη καί σθένος γιά νά τήν ὑπερασπισθεῖς καί νά τή ζήσεις. Ἡ πίστη στόν Χριστό ἦταν ἕνα καθημερινό ἀγώνισμα σέ ἕνα κόσμο μέσα στόν ὁποῖο οἱ προκλήσεις τῆς εἰδωλολατρείας ἦταν συνεχεῖς, οἱ ἀπαγορεύσεις τῶν ρωμαϊκῶν νόμων αὐστηρές καί οἱ διωγμοί ἐναντίον τῶν χριστιανῶν σκληροί καί ἀπάνθρωποι.

Σέ ἕνα τέτοιο διωγμό, στόν φοβερό διωγμό τοῦ Διοκλητιανοῦ συνελήφθησαν καί μαρτύρησαν οἱ γονεῖς τῆς ἁγίας Κυριακῆς. Καί θά περίμενε κανεῖς ὅτι ἡ νεαρή Κυριακή θά τρόμαζε καί θά δειλιάζε, ὅταν θά βρισκόταν καί αὐτή ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, ὁ ὁποῖος τήν καλοῦσε νά ἀρνηθεῖ τήν πίστη της στόν Χριστό καί νά ἀπολαύσει τίς ἀνέσεις καί τίς ἡδονές πού τῆς ἔξασφάλιζε ἡ νεότητα καί τό κάλλος της.

Ὅμως ἡ ἁγία στάθηκε ἀκλόνητη στήν πίστη της καί στήν ἀγάπη της στόν Χριστό. Ὁμολόγησε μέ παρρησία ὅτι γι' αὐτήν τίποτε δέν εἶναι σπουδαιότερο ἀπό τόν Χριστό στόν ὁποῖο εἶχε ἀφιερώσει ἤδη ὀλόκληρο τό εἶναι της, τήν ψυχή της, τήν ἀγάπη της, τήν παρθενία της καί τή ζωή της, γιατί γνώριζε καί πίστευε ὅτι τίποτε δέν ἀξίζει περισσότερο ἀπό τό νά μείνει ἐνωμένη μέ τόν Χριστό· ὅτι τίποτε δέν ἀξίζει περισσότερο ἀπό τό νά χαρίσει τά πάντα σ' Αὐτόν πού εἶναι τά πάντα γιά τή ζωή της· ὅτι τίποτε δέν ἀξίζει περισσότερο ἀπό τήν αἰώνιο ζωή πού ὑπόσχεται ὁ Χριστός σέ ὅσους ὁμολογοῦν τήν πίστη τους σέ Ἐκεῖνον καί θυσιάζουν τή ζωή τους γιά τήν ἀγάπη του.

Ἔτσι τό μαρτύριο δέν ἦταν γιά τή νεαρή Κυριακή τό τέλος τῆς ζωῆς της, ἀλλά ἡ ἀρχή τῆς νέας ζωῆς, μιᾶς ζωῆς, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, στά δεξιά τοῦ Σωτῆρος. Γιατί μέ τό μαρτύριό της δέν ἔλαβε μόνο τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου, ἀλλά καί τόν στέφανο τῶν ἀρετῶν καί τόν στέφανο τῆς παρθενίας τήν ὁποία ἐτήρησε μέχρι τέλους γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

«Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνθρώπων τεθνάναι, καί ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν ..., οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ», γράφει ὁ σοφός Σολομῶν. Καί αὐτό ἰσχύει καί γιά τήν ἁγία μεγαλομάρτυρα Κυριακή.



Τό μαρτύριό της μπορεῖ νά θεωρήθηκε ἥττα γιά τούς διώκτες της, ὅμως αὐτοί πού ἠττήθηκαν πραγματικά ἦταν οἱ ἴδιοι οἱ διώκτες, γιατί ἠττήθηκαν ἀπό μία νεαρή καί ἀδύναμη κόρη, ἠττήθηκαν ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγάπη της στόν Χριστό, αὐτήν πού τήν ἀνέδειξε θριαμβεύτρια καί κληρονόμο τῆς αἰωνίου ζωῆς καί τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἡ ζωή καί τό μαρτύριο τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς πού τιμοῦμε σήμερα, ἰδιαιτέρως ἐδῶ, στήν ἱερά αὐτή μονή πού εἶναι ἀφιερωμένη σέ αὐτήν, μᾶς διδάσκουν τή δύναμη τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης στόν Χριστό. Τή δύναμη τῆς πίστεως πού εἶναι ἀπαραίτητη ὄχι μόνο γιά τήν πνευματική μας ζωή ἀλλά καί γιά τήν καθημερινή, τήν ἐπίγεια ζωή μας. Γιατί ἡ πίστη στόν Χριστό, ἡ οὐσιαστική καί ἐνεργή πίστη, καί ὄχι ἀόριστη καί θεωρητική, ἀποτελεῖ τό θεμέλιο ἐκεῖνο ἐπάνω στό ὁποῖο μπορούμε νά οἰκοδομήσουμε τή ζωή μας.

Ἀποτελεῖ τή δύναμη μέ τήν ὁποία μπορούμε νά ἀντιμετωπίσουμε τίς δυσκολίες καί τίς τρικυμίες τῆς παρούσης ζωῆς καί νά ἀνταπεξέλθουμε στίς καταιγίδες καί τίς συμφορές.

Άποτελεῖ τὴν ἐλπίδα μας ὄχι μόνο γιὰ τὸ πρόσκαιρο μέλλον μας ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ αἰώνιο. Ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα μας ὅτι τὰ δεινὰ καὶ οἱ δοκιμασίες τὶς ὁποῖες ζοῦμε εἶναι μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος οἰκονομεῖ τὰ πάντα γιὰ τὸ συμφέρον μας.

Γιατί ἡ πίστη εἶναι ὁ σύνδεσμός μας μέ τόν Χριστό. Εἶναι αὐτό πού μᾶς δίδει τὴ δυνατότητα νά μείνουμε ἐνωμένοι μαζί του. Εἶναι τὸ κλειδί πού μᾶς ἀνοίγει τόν οὐρανό. Εἶναι τὸ διαβατήριο γιὰ τὴν αἰώνιο ζωὴ, τὴν ὁποία ἀπολαμβάνει ἡ ἅγια μεγαλομάρτυς Κυριακή, καὶ τὴν ὁποία εὐχομαί νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι, ὑπερνικώντας τὰ λυπηρά καὶ ὀδυνηρά τῆς παρουσίας ζωῆς, διὰ τῶν πρεσβειῶν καὶ τῆς χάριτός της.



[\*\*ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ\*\*](#)